

NAU NOM VE U MEDICINSKOG FAKULTETA
UNIVERZITETA U BEOGRDU

Na sednici Nau nog ve a Medicinskog fakulteta u Beogradu, održanoj dana 13.06.2016. godine, broj 5940/05, imenovana je komisija za ocenu završene doktorske disertacije pod naslovom:

„Klini ke karakteristike, dugoro na prognoza i funkcionalni ishod kod obolelih od neuroinvazivnog oblika Groznice Zapadnog Nila“

kandidata dr Aleksandra Uroševi a, zaposlenog u Klinici za infektivne i tropске bolesti Klini kog Centra Srbije u Beogradu. Mentor je Prof. Dr Olga Dulovi .

Komisija za ocenu završene doktorske disertacije imenovana je u sastavu:

1. Prof. dr or e Jevtovi , profesor Medicinskog fakulteta u Beogradu
2. Doc. dr Branko Miloševi , docent Medicinskog fakulteta u Beogradu
3. Prof. dr Svetlana Nikoli , professor Medicinskog fakulteta u Beogradu u penziji

Na osnovu analize priložene doktorske disertacije, komisija za ocenu završene doktorske disertacije jednoglasno podnosi Nau nom ve u Medicinskog fakulteta slede i

IZVEŠTAJ

A) Prikaz sadržaja doktorke disertacije

Doktorska disertacija dr Aleksandra Uroševi a pod nazivnom „Klini ke karakteristike, dugoro na prognoza i funkcionalni ishod kod obolelih od neuroinvazivnog oblika Groznice Zapadnog Nila“ napisana je na ukupno 97 strana i podeljena je na slede a poglavlja: uvod, ciljevi rada, materijal i metode, rezultati, diskusija, zaklju ci i reference. U disertaciji se nalazi ukupno 13 tabela, 26 grafikona i 4 slike. Doktorska disertacija sadrži sažetak na srpskom i engleskom jeziku, biografiju kandidata, podatke o komisiji i spisak skra enica koriš enih u tekstu.

U **uvodu** su iznete osnovne virusološke karakteristike, istorijat, ekološke i epidemiološke karakteristike virusa Zapadnog Nila (eng. West Nile virus-WNV). Predstavljena je patogeneza, kao i spektar klini kih manifestacija koje uzrokuje WNV. Definisan je neuroinvazivni oblik Groznice Zapadnog Nila (eng. West Nile virus neuroinvasive disease -

WNND) i klini ke forme WNND. Na adekvatan na in su opisane metode citobiohemijiske i virusološke dijagnostike WNND, pristup prevenciji i le enju ovog oboljenja. Tako e je prikazana je kratkoro na prognoza i ishod, a posebna pažnja je posve ena dugoro noj prognozi i funkcionalnom ishodu ovih bolesnika.

Ciljevi rada su precizno definisani. Sastoje se od ispitivanja povezanosti razli itih varijabli (demografski podaci, komorbiditeti, klini ka forma, vrednosti hematoloških i biohemijskih analiza, komplikacije) sa smrtnim ishodom i dugoro nom prognozom kao i funkcionalnim ishodom obolelih od WNND. Tako e je ispitivana povezanost navedenih varijabli sa razvojem teške klini ke forme oboljenja, odnosno encefalitisom. Prikazani su rezultati neuroradioloških pregleda kod bolesnika sa WNND. Tako e, kao cilj rada navedena je i procena prediktivnog zna aja svih faktora koji su bili povezani sa razvojem encefalitisa, smrtnim ishodom i nepovoljnog dugoro nom prognozom i funkcionalnim ishodom obolelih.

U poglavlju **materijal i metode** je navedeno da je istraživanje sprovedeno u Klinici za infektivne i tropске bolesti Klini kog Centra Srbije u Beogradu i da su njime obuhva eni oboleli od WNND tokom 2012. i 2013. godine. Detaljno su opisani kriterijumi za uklju enje u studiju, kao i kriterijumi za isklju enje iz studije. Navedeno je da su u istraživanju su koriš eni kriterijumi za dijagnozu WNND Evropskog Centra za Kontrolu i Prevenciju Bolesti (European Centre for Disease Prevention and Control - ECDC), a pod klini kim kriterijumima za uklju ivanje u ispitivanje podrazumevalo se da oboleli ima klini ku sliku neuroinvazivne bolesti odnosno virusnog meningitisa, virusnog encefalitisa i ili akutne flakcidne slabosti jednog ili više ekstremiteta. Detaljno su navedene laboratorijske metode koje su koriš ene. Analizirani su osnovni epidemiološki podaci, uzrast i pol bolesnika, komorbiditeti, simptomi i znaci oboljenja, neuroradiološki nalazi i komplikacije kod bolesnika sa WNND. Bolesnici su podeljeni u dve kategorije, obolelih sa meningitisom i obolelih sa encefalitisom. Oboleli sa znacima akutne flakcidne slabosti udružene sa meningitisom ili encefalitisom su se svrstavali u jednu od te dve kategorije. Nepovoljnog kratkoro nom prognozom smatrao se smrtni ishod, a nepovoljnog dugoro nom prognozom se smatrala vrednost modifikovane Rankin Skale 0 (potpuni oporavak). Prikazane su prose ne vrednosti Barthel indeksa posle godinu dana pra enja. Tuma enje modifikovane Rankin Skale i formular Barthel indeksa su priloženi u prilogu.

U statisti koj obradi podataka autor je koristio SPSS verzija 11.5, a navedeno je da su koriš ene metode deskriptivne statistike i testovi za procenu normalnosti raspodele odre enih

varijabli. Parametarska obeležja posmatranja su analizirana uz pomoć Studentovog T-testa, a analiza neparametarskih obeležja posmatranja je vršena uz pomoć χ^2 test (kategorijalna obeležja) ili Mann-Whitney U test (numerici ka obeležja), uz nivo značajnosti 0.05 i interval poverenja 95%. Multivariantna logistička regresija, uz pomoć "Forward-Wald" modela, koristi se kako bi se odredio prediktivni značaj svih faktora koji su na osnovu univariantne analize bili statistički značajno povezani ($p < 0.05$) sa razvojem encefalitisa, smrtnim ishodom i nepovoljnom dugotrajnom prognozom i funkcionalnim ishodom. Korišten je nivo značajnosti 0.05, a rezultati su prikazani kao "Odds ratio", uz interval poverenja 95%.

Ova studija je sprovedena u skladu sa Helsinškom deklaracijom, a odobrena je i od strane Etičkog komiteta, Medicinskog fakulteta, Univerziteta u Beogradu.

U poglavlju **rezultati** detaljno su opisani i jasno predstavljeni svi dobijeni rezultati.

Diskusija je napisana jasno i pregledno, uz prikaz podataka drugih istraživanja sa uporednim pregledom dobijenih rezultata doktorske disertacije.

Zaključci prikazuju najvažnije nalaze koji su proistekli iz rezultata rada.

Korištena **literatura** sadrži spisak od 157 referenci.

B) Kratak opis postignutih rezultata

Autor navodi da je 207 bolesnika ispunilo kriterijume za uključivanje u istraživanje. Najveći broj obolelih od WNND koji su uključeni u istraživanje bilo je iz Beogradskog okruga, što je predstavljeno na grafikonu. Dominantan procenat bolesnika (72%) bio je uzrasta 60 i više godina, a navedeni uzrast bio je povezan sa razvojem encefalitisa ($p < 0.001$), sa smrtnim ishodom ($p < 0.002$) i nepovoljnom dugotrajnom prognozom i funkcionalnim ishodom ($p < 0.001$). U ispitivanom uzorku autor navodi predominaciju muškog pola sa 64% bolesnika, ali autor nije dokazao povezanost pola sa razvojem encefalitisa, smrtnim ishodom i dugotrajnom prognozom. Među komorbiditetima, faktor rizika za razvoj encefalitisa kod obolelih od WNND bila je arterijska hipertenzija ($p = 0.001$), a faktori povezani sa smrtnim ishodom bili su arterijska hipertenzija (0.028), hronična bubrežna insuficijencija (0.021) i cerebrovaskularno oboljenje (0.012). Komorbiditeti povezani sa nepovoljnom dugotrajnom prognozom bili su arterijska hipertenzija (0.007), bubrežna insuficijencija (0.021) i prethodno cerebrovaskularno oboljenje (0.021). Prosječno trajanje simptoma kod obolelih pri prijemu bilo je 5.4 dana, a najčešći simptom je povisena temperatura (97%) i malaksalost (66%).

Poreme aj svesti je bio naj eš i znak afekcije moždanog parenhima, registrovan kod 60% obolelih. Koma je registrovana kod 32 bolesnika, a njeno prisustvo bilo je statisti ki zna ajno povezano sa smrtnim ishodom ($p<0.001$). Klini ka slika encefalitisa bila je dominantna prezentacija WNND, registrovana kod 78% bolesnika, a ova forma oboljenja bila je zna ajno povezana sa smrtnim ishodom ($p<0.001$). Akutna flakcidna slabost je registrovana kod 30 bolesnika i kod svih je bila udružena sa encefalitisom, a njeno prisustvo je bilo zna ajno povezano sa smrtnim ishodom ($p=0.001$). Klini ki znake rombencefalitisa imalo je 84 bolesnika, a ova klini ka slika bila je povezana sa povoljnijom kratkoro nom prognozom. Hospitalizacija duža od mesec dana je bila neophodna kod 18 bolesnika sa encefalitisom, od kojih je 12 bolesnika bilo sa znacima akutne flakcidne slabosti ekstremiteta, a statisti ki je utvreno da je akutna flakcidna slabost ekstremiteta predstavljala faktor povezan sa hospitalizacijom dužom od mesec dana ($p<0.001$). Povoljna dugoro na prognozu, odnosno potpuni oporavak posle godinu dana od otpusta zna ajno eš e je registrovan kod bolesnika sa meningitisom nego kod bolesnika sa encefalitisom ($p<0.001$). Bolesnici sa rombencefalitism imali su sli nu dugoro nu prognozu poput oboleli od encefalitisa, dok su najnepovoljniju dugoro nu prognozu i funkcionalni ishod imali oboleli sa akutnom flakcidnom slaboš u. Navedeni su simptomi koji se održavaju posle godinu dana pra enja, a oni naj eš e uklju uju malaksalost (64%), slabu koncentraciju(29%) i mijalgije (27%). Naj eš e abnormalnosti u hematološkim i biohemiskim analizama koje se registruju kod obolelih bili su leukocitoza sa limfocitopenijom, anemija, povišene vrednosti enzima jetre i miši a. Vrednosti serumskog CRP iznad 100 mg/L i proteinorahije iznad 1g/L bile su zna ajno eš e registrovane kod bolesnika sa klini kom slikom encefalitisa, a iste vrednosti su bile zna ajno povezane sa smrtnim ishodom . U multivariantnoj logisti koj regresiji proteinorahija $>1\text{g/L}$ ($p=0.011$; OR 7.21; 95% CI 1.56-33.8) i $\text{CRP}>100 \text{ mg/L}$ ($p=0.002$; OR 12.07; 95% CI 2.43-60.02) bili su nezavisni prediktori smrtnog ishoda kod obolelih od WNND. Citobiohemiske analize likvora ukazivale su na prose nu vrednost leukocita od 146 po mikrolitru i blagu predominaciju limfocita (52%). Hipoglikorahija je registrovana kod oko 9% bolesnika. Patološki nalaz kompjuterizovane tomografije mozga je opisan kod 25% bolesnika kojima je ura en ovaj pregled i kod ve ine je predstavlja stare ishemiske promene i kortikalne reduktivne promene. Kod 6 bolesnika na magnetnoj rezonanci mozga opisane su hiperintenzne T2W/FLAIR lezije u regijama tipi nim za WNND. Najteža komplikacija bila je respiratorna insuficijencija sa potrebom za mehani kom ventilacionom potporom i bila je neophodna kod 15% bolesnika, a njeno prisustvo je bilo povezano sa smrtnim ishodom ($p<0.001$).

Na osnovu rezultata multivarijantne analize, nezavisni prediktor razvoja encefalitisa bio je uzrast 60 i više godina (OR 3.4; 95% CI 1.6-7.3). Nezavisni prediktori smrtnog ishoda bili su uzrast 60 i više godina (OR 15.3; 95% CI 1.6-140.8), prethodno le eno cerebrovaskularno oboljenje (OR 7.1; 95% CI 1.3-39.9) i razvoj kome (OR 153.1; 95% CI 33.1-707.5). Klinička slika encefalitisa bila je jedini nezavisni prediktor nepovoljne dugoročne prognoze (OR 9.1; 95% CI 3.3-25.1).

C) Uporedna analiza doktorske disertacije sa rezultatima iz literature

Više autora ukazuju na povezanost epidemija u Srbiji 2012. i 2013. godine sa linijom 2 WNV (Petrović i sar. 2013, Hernández-Triana LM i sar. 2014.). Populacija uzrasta 60 i više godina bila je značajno zastupljenija i obuhvatala je 72% ukupno obolelih, a drugi autori navode značajno veću učestalost ovog oboljenja među osobama odmakle životne dobi u poređenju sa mlađim osobama, što se pre svega odnosi na encefalitis (Carson i sar. 2012, Lindsey i sar. 2010). Na povezanost starosti sa encefalitom uzrokovanim WNV, kao i smrtnim ishodom ukazuju brojne studije (Pervanidou i sar. 2014, Murray i sar. 2008). U disertaciji u učestalost encefalitisa bila je značajno veća (80%) u kategoriji obolelih uzrasta 60 i više godina, pri čemu je taj uzrast predstavlja jedan od prediktora smrtnog ishoda. Klee i saradnici su pronašli da oboleli od WNND mlađi od 65 godina imaju veću uverljivost u potpunog oporavka (Klee i sar. 2004). Potpuni oporavak u disertaciji je registrovan kod 32% bolesnika uzrasta 60 i više godina i kod značajno većeg broja mlađih bolesnika (62%). Jedini faktor rizika među hroničnim bolestima povezan sa razvojem encefalitisa, bila je arterijska hipertenzija. Lindsey i sar. (2012.) ukazuju na hroničnu bubrežnu bolest, istoriju malignih bolesti, zloupotrebu alkohola, šećernu bolest i arterijsku hipertenziju kao značajne faktore za razvoj encefalitisa. Murray i sar. (2008.) kao faktore rizika za smrtni ishod navode hroničnu bubrežnu bolest, hronični C virusni hepatitis i imunosupresiju. U disertaciji kod bolesnika sa WNND faktori povezani sa smrtnim ishodom bili su arterijska hipertenzija ($p=0.028$), hronična bubrežna insuficijencija ($p=0.021$) i prethodno cerebrovaskularno oboljenje ($p=0.012$). Hronične bolesti povezane sa nepovoljnim oporavkom i funkcionalnim ishodom posle godinu dana pređene u ovom istraživanju bili su arterijska hipertenzija ($p=0.007$), koronarna bolest (0.021) i imunosupresija (0.021). Kod bolesnika sa arterijskom hipertenzijom ili šećernom bolesti u poređenju je rizik za perzistiranje simptoma posle 6 meseci pređene (Cook i sar. 2010).

Naj eš i simptomi WNND koji se navode u literaturi su povišena temperatura (70-100%), glavobolja (47-100%), malaksalost (42-85%) i poreme aj svesti (46-100%) (Davis i sar. 2006. Weiss i sar. 2001; Jeha i sar. 2003). U disertaciji nazu estaliji simptomi WNND su bili povišena temperatura (98%), malaksalost (70%) i neurološki simptomi (68%). Kratkoro na prognoza meningitisa je povoljna, bez smrtnih ishoda. Dugoro na prognoza i funkcionalni ishod bolesnika sa meningitisom su povoljni, s obzirom da je potpuni oporavak (mRS=0) registrovan kod 85% bolesnika, a povoljnu prognozu bolesnika s meningitisom navode i drugi autori (Sejvar i sar. 2003, Klee i sar. 2004.). Klinička slika encefalitisa bila je faktor značajno povezan sa smrtnim ishodom, a smrtnost u kategoriji bolesnika sa WNND i encefalitom bila je 20.5%. Većina svetskih autora navodi povećanu stopu smrtnosti u kategoriji obolelih sa encefalitom u poređenju sa ukupnim brojem bolesnika sa WNND (Platonov i sar. 2001, Tsai i sar. 1998, Chowers i sar. 2001). Bolesnici sa encefalitom imali su nepovoljniju dugoročnu prognozu i funkcionalni ishod u poređenju sa bolesnicima sa meningitom, što navode i drugi autori (Loeb i sar. 2008, Gottfried i sar. 2005).

U velikoj seriji od 250 serološki potvrđenih slučajuWNND, Tyler i saradnici su prijavili prisustvo pleocitoze u CST kod 97% bolesnika sa meningitom i prosečne vrednosti leukocita u CST od $226/\text{mm}^3$ (Tyler i sar. 2006). Druge studije opisuju pleocitozu kod WNND u opsegu od 0 do $2317/\text{mm}^3$ (Chowers i sar. 2001., Weiss i sar. 2001). Rezultati navedeni u disertaciji su slični rezultatima Tyler-a i saradnika, kod 95% bolesnika sa encefalitom i 91% sa meningitom je verifikovana pleocitoza do 500 leukocita/ mm^3 , sa prosečnom vrednošću u pleocitoze od 145 leukocita, kao i znajuće veća u estalost proteinorahije preko 1g/L kod bolesnika sa encefalitom nego onih sa meningitom. Ovaj rezultat je u saglasnosti sa rezultatima Tyler-a i saradnika. Hipoglikorahija je bila prisutna kod oko 10% bolesnika, a u literaturi se ne navodi da je snižena vrednost glukoze u likvoru karakteristična arbovirusnih infekcija CNS, pa niti WNND (Cunha i sar. 2004).

U disertaciji kompjuterizovana tomografija, što navode i drugi autori, najčešće ukazuje na stare promene koje su posledica cerebrovaskularnih oboljenja i znake u vezi sa odmaklim životnim dobom - redukcija moždanog parenhima (Chowers i sar. 2001). Kod 6% bolesnika sa encefalitom opisane su hiperintenzne promene na T2/FLAIR sekvencama, a najkarakterističniji nalaz MR mozga kod bolesnika sa encefalitom predstavljaju hiperintenzne promene u regiji bazalnih ganglija i talamus na T2 i FLAIR sekvencama (Petropoulou i sar. 2005.).

Sejvar i koautori navode da se respiratorna insuficijencija najčešće javlja kod obolelih sa akutnom flakcidnom slabošću, kao i da je njeno prisustvo estoma povezano sa smrtnim ishodom (Sejvar i sar. 2006). Respiratorna insuficijencija s potrebom za mehaničkom ventilacijom bila je najteža komplikacija, neophodna kod 15% bolesnika, od kojih je skoro polovina imala znake akutne flakcidne slabosti. Respiratorna insuficijencija je bila povezana sa smrtnim ishodom i nepovoljnom dugotrajnom prognozom.

D) Objavljeni radovi koji su deo doktorske disertacije

Aleksandar Urošević, Olga Dulović, Branko Milošević, Nebojša Maksić, Nataša Popović, Ivana Milošević, Dragan Delić, Žorđe Jevtović, Jasmina Poluga, Jelena Jordović, Sanja Perunić, Goran Stevanović. **The importance of haematological and biochemical findings in patients with West Nile virus neuroinvasive disease.** Journal of Medical Biochemistry (in press).

E) Zaključak (obrazloženje naučnog doprinosa)

Doktorska disertacija „**Kliničke karakteristike, dugotrajna prognoza i funkcionalni ishod kod obolelih od neuroinvazivnog oblika Groznice Zapadnog Nila**“ dr Aleksandra Uroševića prikazuje najvažnije kliničke karakteristike i faktore kratkotrajne i dugotrajne prognoze kod bolesnika sa WNND. S obzirom da su prvi humani slučajevi infekcije WNV u Srbiji registrovani 2012. ovo istraživanje u našoj populaciji predstavlja originalni naučni doprinos. Posebno je važno naglasiti da su epidemije 2012. i 2013. u Srbiji uzrokovane linijom 2 WNV, dok se većina istraživanja svetskih autora odnose na epidemije uzrokovane linijom 1. Prikazani su najvažniji faktori rizika za razvoj encefalitisa kao teške kliničke forme WNND, kao i faktori rizika povezani sa smrtnim ishodom kod bolesnika u Srbiji, što je od najvećeg značaja u primeni preventivnih mera osetljivih kategorija naše populacije. Nepovoljna dugotrajna prognoza i nepotpun oporavak bolesnika sa WNND i encefalitisom ukazuju na potrebu da se ovim bolesnicima obezbede adekvatni uslovi za prolongiranu hospitalizaciju i primenu neophodnih rehabilitacionih mera.

Ova doktorska disertacija je u skladu prema svim principima naučnog istraživanja. Ciljevi su bili precizno definisani, naučni pristup je bio originalan i pažljivo izabran, a metodologija

rada je bila savremena. Rezultati su pregledno i sistematicki prikazani i diskutovani, a iz njih su izvedeni odgovarajući zaključci.

Na osnovu svega navedenog, i imajući u vidu dosadašnji naučni rad kandidata, komisija predlaže Naučnom veću Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu da prihvati doktorsku disertaciju dr Aleksandra Uroševića i odobri njenu javnu odbranu radi sticanja akademske titule doktora medicinskih nauka.

U Beogradu, 05.07.2016.

Ilanovi Komisije:

Prof. dr Bojan Jevtović

Mentor:

Prof. dr Olga Dulović

Doc. dr Branko Milošević

Prof. dr Svetlana Nikolić
